

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/179/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121308076
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:6121308076.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: U. S., A.: XX.X.XXXX, S. W. D.O. XX, P., zast.: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 50 491 300, o zaplatenie 7.109,82 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.109,82 Eur, úrok vo výške 659,61 Eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.109,82 Eur od 13.3.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v návrhu na vydanie platobného rozkazu doručeného Okresnému súdu Banská Bystrica, ktorý bol postúpený tunajšiemu dňa 26.10.2021 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť sumu 7.109,82 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania, titulom porušenia záväzku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 3.10.2019 medzi žalobcom a žalovaným. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 7.500 Eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 135,21 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 25.2.2021 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5% ročne. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 16.3.2021 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 1.238,89 Eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 7.769,43 Eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 160,53 Eur (10.-13. splátky spolu vo výške 160,53 Eur), úroku vo výške 659,61 Eur (úrok 10.-13. splátky spolu vo výške 659,61 Eur), zosplatnenej istiny vo výške 6.949,29 Eur (istina splátok po zosplatnení za 14.-96. splátky spolu vo výške 6.949,29 Eur).

2. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere - bezúčelový úver a revolvingový úver zo dňa 3.10.2019, vyjadrenie k návrhu na uzavretie

úverovej zmluvy, predžalobnú výzvu zo dňa 16.3.2021 s podacím hárkom, stručný prehľad práv a povinností vyplývajúcich z úverových podmienok, úverové zmluvné podmienky žalobcu, poisťné podmienky poistenia asistenčných služieb, výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 25.2.2021 s podacím hárkom, výpis čerpania splátok a úhrad,

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. 13Up/487/2021 zo dňa 26.5.2021. Žalovaný podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti platobnému rozkazu odpor. Žalovaný v odpore uviedol, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktoré má charakter vopred pripravených formulárových zmlúv, ktoré žalobca opakovane uzatváral a používal ich vo vzťahu k neurčitému okruhu spotrebiteľov a ktorých obsah spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť. Obsahom zmluvy sú celkové náklady spotrebiteľa, ktoré sú spolu vo výške 12.980,16 Eur (úver vo výške 7.500 Eur a náklady vo výške 5.480,16 Eur) a úroková sadzba vo výške 15,05 % p. a. Záväzok platiť úroky ako odplatu (cenu) za poskytnutie peňažných prostriedkov, je podstatnou časťou zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník, zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, Obchodný zákonník, ani iné právne predpisy v čase uzatvorenia zmluvy, výslovne nestanovili maximálnu výšku úrokov zo spotrebiteľského úveru. Z tejto skutočnosti, však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko tu platí § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“ Žalovaný poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/599/2014 zo dňa 17.12.2014, v ktorom súd konštatuje, že „Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky.“ Žalovaný ďalej poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012, v ktorom súd obdobne, ako vo vyššie uvedenom prípade konštatuje, že „Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Žalovaný tiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014 a ďalšie. Žalovaný má za to, že zmluvné úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov, a to bez ohľadu na to, či sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere alebo inú spotrebiteľskú zmluvu, podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov. V súvislosti s uvedeným máme za to, že dojednané úroky sú neprimerane vysoké, odporujú dobrým mravom, čo má na základe vyššie citovaného § 39 Občianskeho zákonníka za následok absolútnu neplatnosť dojednania o úrokoch, vyplývajúcich zo zmluvy. Požiadavku na takéto plnenie je podľa názoru žalovaného možné pomenovať aj ako úžeru, čo odporuje dobrým mravom. Čo sa týka výšky RPMN - 16,20% uvedenej v zmluve žalovaný uvádza, že nie je reálna, najmä s ohľadom na výšku úveru a celkových nákladov žalovaného. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovanému nie je zrejmé, aká je skutočná výška RPMN za predmetný úver, pričom existujú dôvodné pochybnosti ohľadne skutočnosti, že RPMN nie je vyčíslená správne. V zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch „Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písmeno f) zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o dobe trvania zmluvy. Tento údaj je síce uvedený v úverových podmienkach, že zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú, avšak tento údaj musí byť uvedený priamo v zmluve a nie v osobitných úverových podmienkach. V zmluve nie je uvedený ani termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru o výške 7.500 Eur. Zákon výslovne stanovuje oba údaje a nie je možné uvedený údaj v zmluve neuvádzať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti absencia všetkých vyššie uvedených náležitostí je postihovaná podľa § 11 ods. 1 písmeno b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Vzhľadom na uvedené je RPMN neprimerane vysoká a vypočítaná nesprávne. Zároveň absentujú povinné náležitosti zmluvy. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé že zmluva nebola uzatvorená v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a obsahuje viacero neprijateľných podmienok. Zmluva je zároveň v rozpore s dobrými mravmi. Kumulácia vyššie uvedených neprijateľných podmienok nachádzajúcich sa v zmluve neobstojí ako

celok, pretože jednotlivé neprijateľné podmienky v nej uvedené, predstavujú taký podstatný zásah do práv žalovaného, ktorý možno odstrániť jedine určením neplatnosti celej zmluvy. Podľa Čl. 2 ods. 1 CSP „právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“. Žalovaný na záver odporu uviedol, že „k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (II. ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (mutatis mutandis PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, II. ÚS 243/05“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.10.2007, III. ÚS 107/07-43). Zo súdnych rozhodnutí, na ktoré žalovaný poukazuje vyplýva, že súdy v Slovenskej republike v obdobných konaniach rozhodujú rovnakým spôsobom. Vzhľadom na predvídateľnosť súdnych rozhodnutí je žalovaný toho názoru, že v predmetnom prípade by sa konajúci súd nemal odchyľovať od konštantnej súdnej praxe a mal by rozhodnúť obdobným rozhodnutím ako rozhoduje ustálená súdna prax.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že hmotnoprávne posúdenie zmluvného vzťahu je potrebné subsumovať pod znenie zákona č. 129/2010 Z.z. ku dňu účinnosti 3.10.2019, a teda rozhodné znenie zákona nevyžaduje uviesť údaj o dobe trvania zmluvy. Čo sa týka právneho názoru žalovaného o neplatnosti časti právneho úkonu pre rozpor odplaty (úroku) s dobrými mravmi uvádza, že nie je správny s ohľadom na to, že nemá oporu v ustanoveniach právneho poriadku SR. Výška maximálnej odplaty v spotrebiteľských úverových zmluvách bola stanovená právnym predpisom ku dňu 3.10.2019 nasledujúco: § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Ust. § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. S ohľadom na uvedené, maximálnu výšku odplaty upravuje zákonné ustanovenie konkrétnou číselnou hodnotou ($2 \times 8,25 = 16,5\%$) a táto hodnota odplaty nebola prekročená zmluvnými dojednaniami v úverovej zmluve (úroková sadzba 15,05%), a teda čo je v súlade so zákonom musí, byť v súlade s dobrými mravmi. Žalobca pripojil k vyjadreniu súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2019.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 10.5.2022, na ktoré sa nedostavili strany sporu, ktoré svoju neúčast' ospravedlnili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal na pojednávaní v ich neprítomnosti.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámení sa s návrhom, listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil tento skutkový stav: dňa 3.10.2019 žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol okrem iného žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 7.500 Eur. V zmluve bol dohodnutý ročný úrok vo výške 15,05%, celková výška mesačnej splátky 135,21 Eur, RPMN 16,2%, celková čiastka splatná spotrebiteľom 12.980,16 Eur, dátum prvej splátky 9.11.2019, úhrada nasledujúcich splátok so 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Listom zo dňa 25.2.2021 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu celého úveru vo výške 7.820,43 Eur. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere (zmluvu o úvere z karty). Touto sa však súd nezaoberal nakoľko žalobca si nárok z nej neuplatnil.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

11. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. d), g), h) a i) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, ..., h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok ....

13. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

15. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení súd považoval právny vzťah medzi stranami za spotrebiteľský, preto bolo potrebné na tento zmluvný vzťah právnu úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

16. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. V rámci prieskumnej činnosti súd nezistil neprijateľné zmluvné podmienky, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje primeranú výšku úroku, RPMN, výšku splátky, počet splátok a ich splatnosť. V čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy boli úroky poskytované bankami v obdobných úverových vzťahoch vo výške 7,50%. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú (viac ako 2,5 násobne), určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Súd konštatuje, že v danom prípade dojednaný ročný úrok predstavuje dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby poskytovanej bankami, zverejnené NBS. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je nebankový subjekt, pri nebankových subjektoch, súd do istej miery môže akceptovať vyššie náklady pri úveroch poskytovaných nebankovými subjektmi. Z uvedeného dôvodu súd dohodu o úroku považuje za primeranú, nie v rozpore s dobrými mravmi a nie za neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sa jedná o žalovaným namietanú výšku RPMN 16,20% uvedenú v zmluve, táto je síce uvedená nesprávne, avšak nie v neprospech spotrebiteľa. Prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na portály finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa

MF SR (FINinfo) súd zistil, že RPMN pri výške splátky 135,21 Eur (bez doplnkových služieb) je vo výške 15,14%, teda nižšia ako je uvedená v zmluve. Zákon takéto uvedenie RPMN v zmluve nesankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a nespôsobuje to ani neplatnosť zmluvy. Žalovaný ďalej namietal, že v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti zmluvy. S týmto tvrdením sa súd nestotožnil, keďže v zmluve je preukázateľne uvedený dátum splatnosti 1. splátky (9.11.2019), počet mesačných splátok (96) a nasledujúce splátky sú splatné vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Z uvedených údajov vie aj priemerný spotrebiteľ presne určiť termín konečnej splatnosti úveru, dobu trvania zmluvy, t.j. 9.11.2027. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V konaní bolo preukázané, že žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil riadne a včas, následkom čoho žalobca vyzval žalovaného k splateniu celého úveru. Súd mal preukázané, že žalovanému bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 7.500 Eur, pričom podľa tvrdení žalobcu a z prehľadu úhrad, žalovaný uhradil spolu 1.238,89 Eur. Žalobca si v konaní uplatnil nezaplatenú istinu 7.109,82 Eur a zmluvný úrok vo výške 659,61 Eur. Vzhľadom na uvedené súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

17. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškani. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., platného v čase omeškania výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Vzhľadom na to, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností, súd priznal žalobcovi aj nárok na zákonné úroky z omeškania, tak ako si ich uplatnil žalobca, t.j. od 13.3.2021, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dňovej lehoty poskytnutej žalobcom žalovanému na uhradenie dlžnej sumy.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.